

Κι' ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνέμων
κι' ἐν τῷ μέσῳ τῆς γαλήνης
Ξενικούς δακτύλους θάβηρη.

Ὅπου πάω κἄν μὲ φίλους
κἄν μονάχος νὰ καθίσω
βλέπω Ξενικούς δακτύλους
πέντε ἢ πρὸς καὶ πέντε ἴσιω.

Ὅλο καὶ δακτύλους βλέπω μὲς σ' ἐπὶ τόσας συμφορὰς
ὅπως ὁ γνωστὸς Βαλτάσακ τὸ Θεὸν, Μανὴς, Φαρίς,
ἦταν ὁ μέγας Κύριος τῶν ἀρχαίων τῶν Περωτῶν
ἐκαμὲ τὴν Βαβυλῶνα παρανάλωμα πυρωτῶν.

Εἶνοι δακτύλοι δι' ἕλα, πλην ὅπου τρικομία
διαφόρων ελλειμμάτων ἐπισκέψη σ' ἀ Ταμετα,
τότε μόνον βεδοίωσσω πῶς δὲν εἶνε Ξενικοί,
τότε μόνον εἶναι ντόπιοι: κ' ἄλλῳδ: Ἕλλητικοί.

Εἶνοι δακτύλοι δι' ἕλα, ποὺ δὲν ἄφησαν μαζὰ
μὲς σ' τὸ κλοῦβο μ' ἀ κεφάλι...
νὰ 1 καὶ τώρα ποὺ μιλῶ
κἄποιο δακτύλο προβάλλει,
κ' ἄπ' ὅπως σιγαλὰ
ποὺ καὶ ποὺ μὲ γαργαλῶ.

Νᾶναι δακτύλο Γαλλίας; ... δὲν πιστεύω, δὲν ἔμπορεῖ...
τὸ Ρωμαϊκό τὸ δόλο ξεφυγε γὰρ τὸ Παρί.
Ἐμπρὸς σ' τὴν πόρτα μὲ σκουπίδια: μαζευτήκανε περισσὰ,
κ' εἶπα γὰρ τὸν σκουπιδιέρη
πῶς δὲν ἦλε νὰ τὰ πάρῃ,
κ' ἔμαθα, βρὶ Περικλέτο, πῶς ἐπῆγε σ' ἀ Παρίσια.

Μήπως εἶναι τῆς Ἀγγλίας,
ἢ τῆς φίλης Ἰταλίας;
μήπως εἶναι κάποιος ἄλλος
προστατάρης μ' ἀς μεγάλης;

Τίνας νᾶναι, μ' πουνταλῆ;
κὺτταξέ το σιωπῶν...
δὸς του καὶ μὲ γαργαλῶ
καὶ κυχλίω σὰν γυναίκα...
Δέξου φάσκελα λοιπὸν
μὲ τὰ δακτύλα τὰ δέκα.

Π.—

Τὸ ταξίδι
τοῦ Μπουφιθῆ.

(Ὁ Πρόεδρος ὁ τῆς Βουλῆς
κ' ὁ πατριώτης Φασουλῆς)

Φ.— Καλημερούδα, Πρόεδρε...

Μ.— Καλῶς σ' τὸν πατριώτη.
Σοὺ στέλλει χαιρετισμὰ κ' ὁ Χόβαρτ κ' ὁ Φαταγῶτη.
Φ.— Ἐστὴν Κρήτη πῶς τὰ πέρασε; γὰρ πῆς μ' ἀς ἐλίγοι...
ἀλλ' ἔλα πῶς οἱ Πρόξενιοι παρηγγεῖλαν νὰ φύγῃ,
ἀλλ' ἔλα σ' ἐροβέρισαν, κ' ἦρθε Πρόεδρε Μπουφιθῆ,
ὅτι μαζὶ τῶν βέπαιζες πολὺ κακὸ παχυδί;

Μ.— Μὴν τὰ πιστεύῃς ἐλ' αὐτὰ
καὶ νόμιξέ τα χωρατὰ.

Φ.— Ἔρω πῶς εἶναι χωρατὰ,
ἀπλῶς καὶ μόνον σ' ἔρωτὰ.

Μ.— Ἐφ' ἐρώγαμε ποὺ λὲς σ' ἐπὶ Χαλέπας τὸ Παλάτι
μοῦρξαται διαταγῇ τῶν Πρόξενων ἀνωτάτη

πριν τελειώση τὸ τραπέζι· νὰ τὸ στρίψω σὸ μανούτο....
μαρὶ λέω τείνει τοῦτο :

Φύγε γρήγορα, μὴ λένε, δίχως χρόνος νὰ χαθῶ,
κί' ἂν βαπτίρῃ δὲν βρεθῇ
νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθῆνα κολυμβήσας ὅπως ὅπως...
Φ. — Εἶδες χάλας τῆς Εὐρώπης, εἶδες τὸν Προξένου τρόποσι !

Μ. — Μολοντοῦτο κί' ἐν τοσούτῳ μὴν πιστεύεις ὀλίγους,
νὴ μίξῃ τὰ χωρατὰ.

Πῶς ἔμποροςσαν νὰ κάνουν μίαν τέτοιαν προσβολήν
στὸν Ἕλληνα τὴ Βουλῆν,
τῆς ὁποίας, προσεφώνω, καθὼς ξέρουν στὴν Εὐρώπῃ ;
Φ. — Εἶδες χάλας τὸν Μινιστρου, εἶδες εὐγενεῖας τρόποισι ;

Μ. — Μολοντοῦτο κί' ἐν τοσούτῳ γὰρ καλὸ καὶ γὰρ κακὸ
εἶπα γρήγορα νὰ φύγω νὰ μὴ γίνῃ ἔσφακτό.

Κί' ἄλλοι μοῦπαν· κὺρ Μπουφιδῆ, νὰ τὸ στρίψῃ· αὐθιραί,
πριν τὸν Χόβαρτ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς πιάσῃ τὸ μπουρί.
Κί' εἶπα· στοὺς παρισταμένους
πῶς ἐν οὐ παύσει δὲν παίζω,
δὲν φοβοῦμαι τοὺς Πέζρους,
μόνο ἴλιγο τὸν Ἑγγλέζο.

Χόβαρτ λέγεται καὶ τοῦτος... νόμοι τοῦ τρομεροῦ...
Χόβαρτ λέγεται καὶ τοῦτος... τί τρομάρα ποὺ τὴν πῆρα !...
κί' ἄλλοι Χόβαρτ τῆς Ἀγγλίας· μὴ φορὰ κί' ἔσαν κκιρὸ
κκιρὸ ὀλίγον ὅπως ξέρεσι· ἐβουβάροζε τὴν Σύρα.

Ἦσαν τοῦτο τὸ ταξεῖδι γὰρ τὸν διαβολο πσεκσίσι,
ἀρον ἀρον τὸ φαί μου τὸ πακίτησα στὴ μέση,
καὶ νὰ φύγω τέλος πάντων ἀπεφάσισα κί' ἐγὼ
δίχως νὰ πολυλοῦθῶ,
μὰ βαπτίρῃ δὲν εὐρῆσα,
καὶ στὸ Πρίγκιπος ἐμπήκα
τὴν μικρὴ θαλαμηγόν.

Πλὴν αὐτὰ ποὺ διηγοῦμαι δὲν συνέβησαν ἀλήθεια,
κάποια· Χαλιμαῖς καινοῦρας νὴ μίξῃ τὰ παραμύθια.
Εἶπα· μόλις τὸ μέγα γεγονός τῆς ἀπειλῆς...
πῶς ἔμποροςσαν νὰ συλλάβουν ἕναν Πρόεδρον Βουλῆς ;
Μὰ κί' ἂν μ' ἔπιχαν στὴ τέλος κί' ἂν μου κάνανε γουρούσι
τὸ πολὺ πολλὴ ἔμποροςσαν νὰ μοὺ κόψουνε τὸ μούσι.

Κατεῦδο μοὺ φωνάζουν, καὶ χωρὶς κανένα τρόπο
μπαίνω μέσα στὴν Αὐλίδαν, καὶ μ' ἐκείνην πέρνω δρόμο.
Τὴν κυττοῦσα νὰ κουρευέται καὶ νὰ τρίξῃ κρι κρι κρι,
κί' ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάγῃ
μὲ θαλαμηγὸν μικρὴν
ἢ ἄρμενίτζῃ· σὲ πελάγῃ.

Ἔτρεχα μὲ τὴν Αὐλίδαν μέσῳ πόντου κί' οὐρανοῦ
κί' ἦταν τοῦτο τὸ ταξεῖδι τοῦ Σεβὰν θαλασσοῦ.
Ἔτρεχα μὲ τὴν Αὐλίδαν, δός του κί' ἔβλεξα φωτιὰ,
πλὴν δὲν ἔπαινα νὰ ρίγω κί' ἀπὸ πίσω μίαν ματιὰ
μήπως ὁ Χόβαρτ ἀγρίως μὲ τοὺς ἄλλους μὲ δίκαιε
κί' ἐμουρμούριζα μονάχος : τί μοὺ κάνανε, Θεοτόκη.

Φ. — Μεγάλο τὸ κουράγιόν σου σὲ τέτοιαν καταγίδια
νάλῃσι· μὲ τὴν Αὐλίδαν.

Ὀλίγου δειν ἐγένετο θυσία, κὺρ Μπουφιδῆ,
καθὼς τὴν Ἰσχυρίαν ἐκείνην ἐν Αὐλίδῃ.

Μ. — Ὅποταν Χόβαρτ ἀπαίλῃ κανένας τὶ νὰ κἀνῃ ;
ἐκτοῦ· αὐτοῦ κί' ἡ θάλασσα καθόλου δὲν μὲ πιάνει,
καὶ μέσα στὴν καπέτα
δὲν ἀφῆσα ρουκέτα.

Ἐν τοῦτοις ὅμοις ὀλίγα δὲν εἶναι παρὰ θύλλοι...
Φ. — Τὶ διαβολο τοῦ κἀπνισε τοῦ Κόντε νὰ σὲ στείλῃ ;

Μ. — Ἐγὼ πῆγα μονάχος μου, τώρα λέγ' ἔρεβουάρ
στὸν Φατοζιώτη καὶ στὸν Χόβαρτ καὶ στὸν Γάλλο Μωρουάρ,
καὶ στὸν Πρόεδρον τὸν Ρώσσο, πῶς τὸν λένε δὲν θυμάμαι...
τέλος πάντων ἤλαθ, νάμει.

Φ. — Ἄν στακῶσαι νὰ σὲ πιάσουν σὸν τὸν μπουφὸ τὸ πουλὶ
θάμνε χωρὶς Μπουφιδῆ τὸν μπουφρόνον ἢ Βουλῆν.

Μ. — Τί τὰ θέλεις ; ἴσα μῦθοι, κί' ὁ καθένας ἄς γέλῃ.

Φ. — Εἶδες τὸν Μιγελιδάκη ; Δὲν θυμοῦμαι καὶ κακὰ.

Μ. — Εἶδες καὶ τὸν Βενζέλο ; Πιθανὸν καὶ νὰ τὸν εἶδα,
μὰ ποτε δὲν θὰ ἐξάσω τὸν Χόβαρτ καὶ τὴν Αὐλίδαν,
κί' ὅλο τοῦτο τὸ ταξεῖδι πρέπει καὶ στὴν Λιθεκιά
νὰ τὸ μάθουν, βρὲ παιδιὰ.

Φ. — Τὴν εἶδες τὴν Αὐλίδαν ;
προχθὲς ἀργὰ τὴν εἶδα.
Τρεχῆ λαὸς ν' ἀκούσῃ
στὴν Κρίτη τί θὰ γένῃ,
καὶ κάποιος μὲ τὸ μούσι
ἀπ' τὴν Αὐλίδαν βγαίνει.

Δὲν κλαίω τὸ σκαφίδι,
ποῦ γρήγορα κυλᾷ,
κλαίω γὰρ τὸν Μπουφιδῆ,
ποῦ τράβηξε πολλὰ.

Καὶ κηρύσσει πονηρίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλας.

Γάμοι λαμπροὶ τοῦ Σπύρου μας τοῦ Θεοδοροπούλου
μετὰ τῆς καλλιτέγνης, τῆς Ἀφρᾶς Δροκοπούλου.
Ζεῖθος ἀπὸ τὰ σπίνια, τὰ καλλιτεχνικά,
τοὺς εὐγενεῖς κί' ὁ Φκοσουλᾶς ἔλα μελωδικὰ.

Ἐποὺς κυρίως Μενδάνου Σαρκίτζῃ νερὸ πωλετταῖ
γγήσιο κί' ἀλθινό, προσφιλεῖς μου συμπόλιται.
Χαίρ' ὑπόληψιν φερμάκου κατὰ πάντα σωτηρίου...
ἀρθῶν ζῆτατε δὲσ, δρόμον Ὀφθαλμιαστρείου.

Φραγκίσκος Καλλιόπουλος, ἐμποροφράτης πρώτης,
σὲ πότον γάβεται καθεὶ τῆς μῦθος θιασόντης.
Τὴν ἴσην τοῦ καινοκαιροῦ κί' ἐγὼ καλὴ τὴν βολικὴν
μονάχα γὰρ κἀβετε κοστοῖμα σὸν Φραγκίσκο.
Μαγειεῖς τοὺς πελάτας του καὶ λεβητὰ τοὺς δίνει
καὶ ποτὸν ὀλιγο ποτὸν ποτὸν τὸν κάνει φουρνοῦ...
Διὸ πρὸς τοῦτον σπεύσασθε μὲ πλῆθος τὸ διασῶν...
ὀδὸς Σιαδίου, κάταθεν εἰς τὸ γωσπὸν Ἀρσενικόν.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ Ρωμῆος θὰ σὲ στήσει
τὸ λαμπρὸν Τυπογραφεῖον Ἐδδαταίου τοῦ Διονυσίου.
Κί' ὁ Ρωμῆος ἐκεῖ παρὸ χρόνον βράζει φύλλο διαλεκτό...
στὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλους, ἀβῶν ἀειμῆος ὀπτό.